

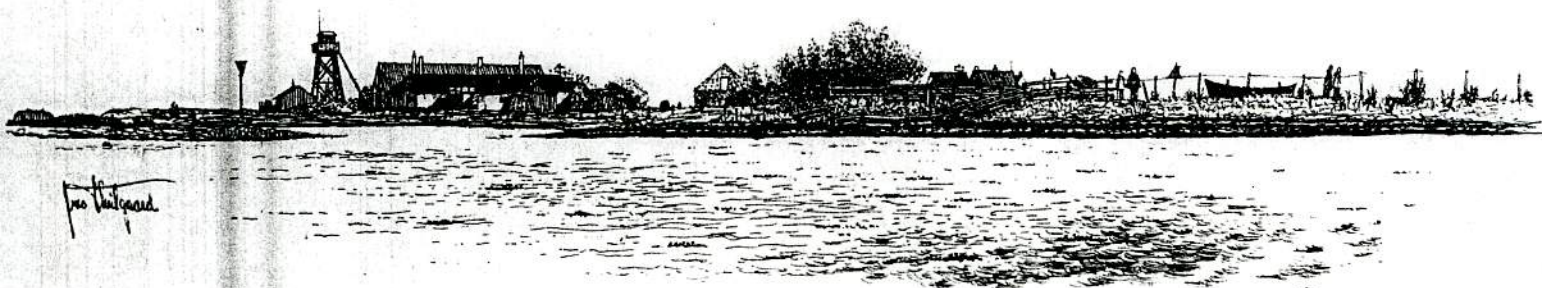
SALTHOLMSVISEN. Skrevet under 1. ste verdenskrig af en soldat på Saltholm.

Egen Melodi

Da vi ud på Saltholm kom og os rigtig kigget om,
det første vi så, var heste og får og en gammel bondegård.
Der stod et batteri, der var ingen kanoner i.
Der stod en sergent, han lin'te en elefant,
han råbte højt: "Stem i".
Det er Saltholm, og her er skidt i masser,
hvad ser I, synes I ej det passer?
Her er I skam kommet op at køre i skidt og pløre, den er ej fin.

Da vi ud i det fjerne så, et andet batteri der lå.
Vi ilte afsted, tog tallerk'nerne med - i en kokage straks vi gled.
Da vi nåede til vort mål, sikken skrig og sikken et skrål.
Der lå en bunke møg, den var fem tommer høj,
det var et fort, hvortil vi fløj.
Det er S.B., det må I alle vide,
der står et wc, hvor man kan (sidde).
To kanoner fra Levin & Sønner, som her forskønner vort batteri.

Premierløjtnant Kallis han skænket os en gris.
En skønne dag, stak svinet af, det løb sin vej herfra.
Da "Tretten" på udkig gik, han så den lille strik.
Han sa' til Mikkell Muk: "Spring hen og snup
den lille mesterbuk".
Jung Johans han sa' til Mikkell: "Ta' den,
for vi vil ha' den, vi holder af den".
Mikkell nuppet straks den lille sjoever, og bar den over til Zimmerling.

pro. Saltholm